

ارزیابی مدیریت سود در سطوح مختلف محافظه‌کاری و سرمایه‌گذاران نهادی با استفاده از قانون بنفوذ

سید محمود موسوی شیری^۱، فاطمه پیشوایی^۲، حسن خلعتبری^۳

چکیده: هدف اصلی پژوهش حاضر، ارزیابی وجود مدیریت سود در سطوح مختلف محافظه‌کاری و سرمایه‌گذاران نهادی است که بر اساس قانون بنفوذ محاسبه می‌شود. بدین منظور، نخست شرکت‌های نمونه که از بین شرکت‌های تولیدی پذیرفته شده در بورس اوراق بهادران تهران (جامعه آماری) و به روش غربال‌گری (اعمال شرایط در جامعه) انتخاب شدند، بر اساس میزان محافظه‌کاری و سرمایه‌گذاران نهادی، در هشت گروه طبقه‌بندی شدند و سپس با استفاده از قانون بنفوذ به بررسی وجود یا نبود مدیریت سود در هر گروه از شرکت‌ها پرداخته شد. نتایج آزمون فرضیه‌ها بر اساس داده‌های صورت‌های مالی حسابرسی شده شرکت‌های نمونه برای یک دوره یازده ساله (۱۳۸۲ تا ۱۳۹۲)، نشان می‌دهد با افزایش سرمایه‌گذاران نهادی، مدیریت سود افزایش می‌یابد که ریشه این امر می‌تواند افق کوتاه‌مدت سرمایه‌گذاران نهادی، تبانی‌های سیاست‌مدارانه بین سرمایه‌گذاران نهادی و مدیریت و انگیزه زیاد در دستکاری سود توسط مدیران باشد. همچنین، نتایج پژوهش حاکی از آن است که سطوح مختلف میزان محافظه‌کاری، تأثیری در مدیریت سود ندارد.

واژه‌های کلیدی: سرمایه‌گذاران نهادی، قانون بنفوذ، محافظه‌کاری، مدیریت سود.

۱. دانشیار حسابداری، دانشکده علوم اقتصادی، دانشگاه پیام‌نور، مشهد، ایران

۲. دانشجوی کارشناسی ارشد حسابداری، دانشکده علوم اقتصادی، دانشگاه امام رضا (ع)، مشهد، ایران

۳. کارشناس ارشد حسابداری، دانشکده علوم اقتصادی، دانشگاه پیام‌نور، بهشهر، ایران

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۳/۱۲/۰۱

تاریخ پذیرش نهایی مقاله: ۱۳۹۵/۰۲/۲۸

نویسنده مسئول مقاله: سید محمود موسوی شیری

E-mail: mousavi1973@yahoo.com

مقدمه

مدیران اغلب بهمنظور گمراه کردن سهامداران نسبت به عملکرد اقتصادی واقعی شرکت، سود را مدیریت می کنند. این مدیریت سود که از طریق دستکاری ارقام حسابداری یا دستکاری فعالیتهای واقعی انجام می شود، دقت و صحت پیامرسانی سود را کاهش می دهد، ریسک و بی اطمینانی افراد برونو سازمانی را افزایش می دهد و همچنین احتمالاً به عدم تقارن اطلاعاتی و کاهش کارایی سرمایه گذاری منجر می شود (مکنیکولز و استبان، ۲۰۰۸).

در همین رابطه، سهامداران محافظه کاری را به مثابة ابزار نظارتی و حاکمیت شرکتی تلقی می کنند که مدیریت سود را از طریق شناسایی بی درنگ زیانها و به تأخیر انداختن شناسایی سودهای اقتصادی، محدود می کند (گارسیا لارا، اسمایتربیز و پنالوا، ۲۰۱۲).

سرمایه گذاران نهادی به دلیل تخصص زیادشان، نفوذ شایان توجهی در شرکت ها دارند و به تبع آن مانع مدیریت سود می شوند. هر چند هنوز پژوهشگرانی هستند که معتقدند نهادها به طور مؤثر بر شرکت نظارت نمی کنند؛ چرا که آنها از تجربه کافی برخوردار نیستند یا ممکن است سیاستمدارانه با مدیران کنار بیایند (پوند، ۱۹۸۸). همچنین، سرمایه گذاران نهادی بزرگ، به اطلاعات محرومراهی کمتری به تشویق مدیریت برای گزارش سود با کیفیت بالا داشته باشند (ولوری و جنکیز، ۲۰۰۶). با این اوصاف، انتظار می رود نهادها برای گزارش محافظه کارانه سود، انگیزه هایی داشته باشند. با توجه به آنچه بیان شد، در این پژوهش به بررسی این موضوع پرداخته می شود که آیا محافظه کاری وجود سرمایه گذاران نهادی می تواند بر میزان دستکاری سود توسط شرکت ها تأثیر بگذارد؟ به منظور بررسی این مسئله از رابطه علمی و اثبات شده ای به نام قانون بنفورد استفاده می شود. بر اساس این قانون، در فراوانی مشاهده ارقام به عنوان ارقام اول، دوم و... اعداد از الگوی خاصی پیروی می کنند؛ بنابراین هنگامی که اعداد سود گزارش شده از این توزیع پیروی نکنند و اختلاف با اهمیتی داشته باشند، نوعی دستکاری در ارقام سود در کانون توجه قرار می گیرد (محمدی، صالحی راد و حاجی زاده، ۱۳۹۰). در واقع این قانون چارچوب ارزشمندی را برای تخمین صحت ارزش های داده فراهم می کند و به شناسایی الگوهای ناهنجار در مجموعه های داده می پردازد.

تاکنون پژوهش های بسیاری در خصوص مدیریت سود، محافظه کاری و مالکیت نهادی اجرا شده است (اسدی و بیات، ۱۳۹۳؛ خدامی پور، دری سده و پور اسماعیلی، ۱۳۹۴؛ قائمی، کیانی و تقی زاده، ۱۳۹۳؛ کردستانی و تاتلی، ۱۳۹۳؛ گل ارضی و زنگوری، ۱۳۹۲)، اما این پژوهش ها به طور جداگانه یا همزمان، اثر محافظه کاری و مالکیت نهادی را بر مدیریت سود بررسی نکرده اند. این پژوهش ها برای بررسی وجود مدیریت سود، روش رگرسیون را به کار برده اند؛ در حالیکه در این

پژوهش از قانون بنفورد استفاده می‌شود که با روش شناسایی خاص خود در تبیین وجود مدیریت سود در بررسی همزمان دو سازوکار حاکمیت شرکتی (محافظه‌کاری و مالکیت نهادی)، به داشت مربوط به این زمینه می‌افزاید و می‌تواند نوعی نوآوری باشد.

پیشینهٔ نظری پژوهش

مدیریت سود، محافظه‌کاری و سرمایه‌گذاران نهادی

مدیریت سود حالتی است که در آن مدیران واحدهای تجاری، سود را مطابق با میل خود، نه مطابق با محتوای اقتصادی فعالیتهای واحد تجاری، گزارش می‌کنند. اسکات (۲۰۰۹) مدیریت سود را انتخاب رویه‌های حسابداری توسط مدیر تعریف می‌کند. به عقیده او، هدف مدیر به‌واسطه این انتخاب، دستیابی به اهداف خاصی از جمله دریافت پاداش بیشتر، کاهش نسبت بدھی، کاهش مالیات و کاهش هزینه‌های سیاسی، تحت تأثیر قرار دادن عرضه‌های سهام و نرخ مؤثر مالیات، حمایت از بیش ارزشیابی سهام... است.

تئوری نمایندگی اثبات می‌کند که مدیران برای افزایش منافع، می‌کوشند اخبار بد مربوط به شرکت را پنهان کنند و اخبار خوب را به سرعت گزارش دهنند. در صورت زیادبودن هزینه‌های نمایندگی، این خطر وجود دارد که محافظه‌کاری در گزارشگری مالی کاهش یافته و پدیده مدیریت سود گسترش یابد. وائز (۲۰۰۳) معتقد است، اگر قراردادهای شرکت با گروههای مختلفی چون سرمایه‌گذاران و اعتباردهندگان بر اساس ارقام حسابداری تنظیم شود، به‌دلیل تضاد منافع میان مدیران و آن گروهها، مدیران شرکت‌ها سعی خواهند کرد با رفتارهای جانبدارانه، آن ارقام را به نفع خود دستکاری کنند. برای مثال، سود یا دارایی‌ها را افزایش داده و بدھی‌ها را کاهش می‌دهند. در این میان، محافظه‌کاری به عنوان سازوکار قراردادی مؤثر، از طریق به‌تأثیرانداختن شناخت سود و دارایی و شناخت به‌موقع زیان و بدھی، رفتار جانبدارانه مدیر را ختنی می‌کند. چی، لیو و وانگ (۲۰۰۹) نشان دادند محافظه‌کاری می‌تواند انحرافهای فرستطلبانه را در حسابداری بازبین‌بردن انگیزه‌های درون‌سازمانی شرکت برای مدیریت‌کردن سود، کاهش دهد. این در حالی است که معتقدان بر این باورند که نظارت‌های دقیق‌تر، موجب ناکارایی حاکمیت شرکتی می‌شود. به نظر هرمالین و ویسباچ (۲۰۱۲)، نظارت افزایش‌یافته می‌تواند مدیریت را با نیت توأم‌مندتر نشان‌دادن آن، به‌سوی فعالیت‌های کاهنده ارزش سوق دهد.

از بُعد سازمانی، مدیران انگیزه دارند که برای اهداف مالیاتی، پرداخت‌نکردن سود سهام و سایر عوامل دیگر، سود را کاهش دهند. در چنین موقعیتی، مدیران از میان رویه‌های ممکن، آنها یک را انتخاب می‌کنند که به ارقام سود کوچک‌تری منجر می‌شود (مدیریت سود کاهشی)؛ بنابراین طی

دوره‌های اخبار بد، رابطه معنادارتری میان سود و بازده (بیش‌محافظه‌کاری) برقرار می‌شود. در این حالت، اقلام تعهدی اختیاری موجب فاصله‌گرفتن محافظه‌کاری سود از مقادیر مطلوب شده و درنتیجه از اصل محافظه‌کاری تخطی می‌شود (گارسیا و همکاران، ۲۰۱۲).

یکی از سازوکارهای حاکمیت شرکتی که اهمیت فزاینده‌ای دارد، حضور سرمایه‌گذاران نهادی به عنوان مالکان شرکت‌هاست. سرمایه‌گذاران نهادی با توجه به دیدگاه کوتاه‌مدت و بلندمدت، انگیزه‌های مدیریت سود متفاوتی دارند. از سرمایه‌گذاران نهادی، اغلب به عنوان سرمایه‌گذاران نزدیک‌بین، زودگذر و سرمایه‌گذارانی یاد می‌شود که در تعیین قیمت‌های سهام، بیش از اندازه به سود جاری نسبت به سودهای بلندمدت توجه می‌کنند (بوشی، ۱۹۹۸).

ارزیابی‌های منظم و رتبه‌بندی‌های عملکرد سرمایه‌گذاران نهادی، در آنها انگیزه ایجاد می‌کند که افق کوتاه‌مدت سرمایه‌گذاری را در نظر بگیرند (بلک و کافی، ۱۹۹۴). چنین افق کوتاه‌مدتی، سرمایه‌گذاران نهادی را از تحمل هزینه‌های نظارتی برحدار می‌دارد، چنانکه بعيد است منافع کسب شده از کنترل پرتفوی سرمایه‌گذاری شرکت در کوتاه‌مدت، عاید سرمایه‌گذاران شود و مدیران این‌گونه شرکت‌ها از هزینه‌های عدم دستیابی به سودهای مدنظر سرمایه‌گذاران نهادی آگاه‌اند؛ بنابراین سعی می‌کنند با مدیریت سود، به شرایط مدنظر این سرمایه‌گذاران برسند (پورتر، ۱۹۹۲). علاوه‌بر این، توجه زیاد سرمایه‌گذاران با دیدگاه کوتاه‌مدت به پرتفوی سرمایه‌گذاری‌شان، زمان و منابع کافی در اختیار آنها قرار نمی‌دهد که بتوانند به طور فعال در فرایند نظارت شرکت‌ها، جدا از چرخه ارزیابی عملکرد پرتفوی سرمایه‌گذاری‌شان، مشارکت داشته باشند (بلک و کافی، ۱۹۹۴).

محافظه‌کاری با نظام راهبری شرکتی (مالکان نهادی) رابطه نزدیکی دارد و هر دو نقش مهمی در کاهش عدم تقارن اطلاعاتی و کاهش هزینه‌های نمایندگی در قراردادها ایفا می‌کنند. محافظه‌کاری می‌تواند رفتار فرصت‌طلبانه مدیریت شرکت در گزارشگری مالی را محدود کند و به کاهش هزینه‌های نمایندگی در مؤسسه‌ها و شرکت‌ها منجر شود. محافظه‌کاری موجب شناسایی به موقع زیان‌ها و کاهش احتمال ورشکستگی شرکت‌ها و سقوط آنها می‌شود. چنین استنباط می‌شود که شرکت‌هایی با مالکان نهادی قوی، به دلیل نظارت بیشتر بر مدیریت، از روش‌های محافظه‌کارانه بیشتری در گزارشگری استفاده کنند؛ در حالیکه مدیران شرکت‌هایی با ساختار نظام راهبری ضعیف، انگیزه و مشوق‌های لازم برای گزارشگری صحیح را ندارند و بر عکس انگیزه بیشتری برای رفتار فرصت‌طلبانه و جانبدارانه خواهند داشت. بر اساس این دیدگاه، نظارت بهتر مالکان نهادی، به محافظه‌کاری بیشتر در صورت‌های مالی برای اطمینان از صحت اطلاعات مندرج در صورت‌های مالی و اطمینان از انجام‌ندادن اقدامات یک‌جانبه مدیریت به نفع خویش، منجر می‌شود.

دیدگاه دیگر در این زمینه بیان می‌کند که بهدلیل وجود مسائل نمایندگی، تقاضا برای محافظه کاری هنگامی که ساختار نظام راهبری شرکتی ضعیف است، از طرف سهامداران و سایر ذی‌نفعان برای کاهش عدم اطمینان و افزایش کیفیت اطلاعات حسابداری، افزایش می‌باید و محافظه کاری همچون جانشین سازوکارهای نظام راهبری شرکتی عمل می‌کند. در این دیدگاه، شرکت‌هایی که نظام راهبری قوی دارند، بهدلیل وجود سایر سازوکارهای کنترل مدیریت، تقاضایی برای بهکارگیری محافظه کاری توسط مدیریت ندارند (چی و همکاران، ۲۰۰۹).

قانون بنفور

سیمون نیوکمب در مقاله‌ای در مجله ریاضیات آمریکا، از وجود الگوی چشمگیری در کتاب‌های لگاریتم سخن گفته بود. بنا به نظر نیوکمب، صفحه‌های نخستین این کتاب‌ها نسبت به صفحه‌های دیگر، کهنه‌تر و کثیفتر شده و بیشتر از صفحه‌های دیگر مرور شده بودند. به بیان دیگر، به عددهایی که با رقم ۱ شروع می‌شد، بیشتر از عددهای شروع شده با رقم ۲ نگاه شده بود. به عددهایی که با رقم ۲ شروع شده بودند، بیشتر از عددهای شروع شده با رقم ۳ نگاه کرده بودند و در آخر، عددهایی که با رقم ۹ شروع شده بودند، کمترین بازدید را داشتند. نیوکمب، احتمال اینکه یک رقم صحیح غیرصفر در ابتدای یک عدد باید را از رابطه ریاضی زیر محاسبه کرد:

$$P(d) = \log_{10} \left(1 + \frac{1}{d} \right) , \quad d = 1, 2, \dots, 9 \quad \text{رابطه ۱}$$

برای مثال؛ طبق رابطه نیوکمب احتمال اینکه رقم ۲ در ابتدای یک عدد باید، برابر است با:

$$P(2) = \log_{10} \left(1 + \frac{1}{2} \right) = 0/176090$$

در آن زمان مقاله نیوکمب زیاد در کانون توجه قرار نگرفت و به بوته فراموشی سپرده شد تا اینکه بعد از گذشت ۵۷ سال، فیزیکدانی به نام فرانک بنفورد به پژوهش‌های مشابهی در زمینه کتاب‌های لگاریتم دست زد و همان قانون لگاریتمی نیوکمب را ارائه داد که اکنون به قانون بنفورد شهرت دارد.

غلب این گونه تصور می‌شود که رقم اول سمت چپ اعداد به عنوان متغیری تصادفی، از توزیع یکنواخت گستته پیروی می‌کند. یعنی اعداد ۱ تا ۹ دارای احتمال یکسانی برای قرار گرفتن در رقم اول آغازین مشاهدات مربوط به پدیده‌های مختلف هستند؛ اما در بسیاری از مواقع، رقم آغازین دارای توزیع گستته و چوله به راست است که در آن بیشترین احتمال مربوط به رقم ۱ و کمترین

احتمال متعلق به رقم ۹ است. بر اساس قانون بنفورد که به قانون رقم آغازین نیز معروف است، در مشاهدات بسیاری از پدیده‌های طبیعی، رقم آغازین به صورت خاص توزیع شده است (دورچی، هیلیسون و پاسینی، ۲۰۰۴).

بنابر یافته‌های بنفورد، احتمال اینکه رقم ۱ اولین رقم معنادار باشد ۳۰/۱ درصد، احتمال اینکه رقم ۲ اولین رقم معنادار باشد ۱۷/۶ درصد و این احتمال برای رقم ۹ فقط حدود ۴/۴ درصد است. بنفورد در توضیح نحوه توزیع این داده‌ها، از فیزیک و محاسبات انتگرال بهره برد و ارتباط بین توزیع واقعی ارقام با توزیع مورد انتظار از محل رقم را محاسبه کرد.

این قانون به ظاهر عجیب برای بسیاری از داده‌ها برقرار است. برای نمونه می‌توان به صورت حساب‌های برق، قیمت سهام، تعداد جمعیت، درصد مرگ و میر انسان‌ها، طول رودخانه‌ها، اطهارنامه‌های مالیاتی و... اشاره کرد. طی نیم قرن گذشته، مقاله‌های متعددی در نشریه‌های معتبر بین‌المللی در خصوص قانون بنفورد چاپ شده است که تعداد زیادی از این مقاله‌ها به کاربردهای گوناگون این قانون اختصاص دارد. این قانون در راستی آزمایی اطلاعات، کشف تقلب و اختلاس، فرارهای مالیاتی، شناسایی اشتباه یا تخلف در داده‌های حسابداری، بررسی درستی نتایج انتخابات و حتی کشف باگ‌های موجود در برنامه‌های کامپیوتری استفاده می‌شود (دورچی و همکاران، ۲۰۰۴).

پیشینهٔ تجربی پژوهش

зорی و ربایی (۲۰۰۹) در پژوهشی به بررسی رابطهٔ بین مالکیت نهادی سهام و مدیریت سود شرکت‌های آمریکایی پرداختند. نتایج پژوهش آنها با استفاده از آزمون شبکهٔ عصبی نشان داد، وجود مالکان نهادی در ساختار سرمایه، موجب کاهش میزان مدیریت سود می‌شود.

نیگرینی و میلر (۲۰۰۹) نوعی روش تحلیلی مبتنی بر قانون بنفورد در حسابرسی ابداع کردند. آنها نشان دادند روش تحلیل مبتنی بر قانون بنفورد، می‌تواند در کشف معاملات، رویدادها و روندهای غیرعادی مفید باشد و علائمی را شناسایی کند که سایر روش‌های تحلیلی حسابرسی در شناسایی آنها ناتوان اند.

جوردن و کلارک (۲۰۱۱) به بررسی وجود مدیریت آرایشی سود در دو دورهٔ قبل و پس از اجرای قانون ساربینز-اکسلی در ایالات متحدهٔ پرداختند. هدف آنها بررسی اثربخشی‌بودن نظارت‌های مالی، از جمله قانون ساربینز-اکسلی در جلوگیری از مدیریت آرایشی سود بود. نتایج آنها نشان داد نظارت‌های مالی با اجرای قانون ساربینز-اکسلی، تأثیر بسزایی در جلوگیری از افزایش این نوع مدیریت سود دارد.

گارسیا لارا و همکارانش (۲۰۱۲) رابطه میان محافظه‌کاری و مدیریت سود مبتنی بر اقلام تعهدی اختیاری را بررسی کردند. آنها به این نتیجه رسیدند که میان محافظه‌کاری و مدیریت سود رابطه‌ای منفی وجود دارد.

هنسلمن، شر و دیتر (۲۰۱۳) در پژوهشی نشان دادند داده‌های گزارش سالانه شرکت‌ها، از قانون بنفوذ تبعیت می‌کنند و این موضوع نوعی ابزار کاربردی برای کمک به سرمایه‌گذاران برای ارزشیابی ریسک در فرایند تصمیم‌گیری آنهاست.

لین، وو، فانگ و وون (۲۰۱۴) در پژوهشی با بهره‌مندی از قانون بنفوذ، رابطه بین محافظه‌کاری، سرمایه‌گذاران نهادی و مدیریت سود را بررسی کردند. نتایج آنان نشان داد با افزایش محافظه‌کاری، مدیریت سود کاهش می‌یابد. همچنین بین مدیریت سود و سرمایه‌گذاران نهادی رابطه منفی برقرار است.

در ایران نیز پژوهش‌های متعددی در خصوص مدیریت سود اجرا شده است، اما بررسی‌ها نشان می‌دهد پژوهش‌های بسیار کمی از قانون بنفوذ به عنوان روشی مفید در تشخیص اعداد نامتقارن استفاده کرده‌اند. در ادامه به برخی از پژوهش‌های داخلی اشاره می‌شود.

کردبار و رسایان (۱۳۸۹) رابطه برخی ابزارهای حاکمیت شرکتی، شامل مدیران غیر موظف و سرمایه‌گذاران نهادی را با رفتار مدیریت سود بررسی کردند. نتایج پژوهش بیان کننده این موضوع است که وقتی انگیزه برای دستکاری سود زیاد است، مدیران غیر موظف و سرمایه‌گذاران نهادی عمدۀ نقش ضعیفی در کاهش مدیریت سود دارند.

محمدی و همکارانش (۱۳۹۰) با استفاده از توزیع مربوط به قانون بنفوذ، به بررسی وجود مدیریت آرایشی سود پرداختند. نتایج پژوهش در حالت کلی نشان داد در بازۀ زمانی پژوهش، مدیریت آرایشی سود، در سود و زیان شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران وجود ندارد.

گل‌ارضی و زنگوری (۱۳۹۲) رابطه بین کیفیت سود و بازده سهام را با میانجی‌گری مالکیت نهادی بررسی کردند. نتایج این پژوهش نشان می‌دهد بین کیفیت سود و بازده سهام، رابطه معناداری وجود دارد و با افزایش میزان مالکیت سرمایه‌گذاران نهادی، رابطه قوی‌تری بین کیفیت سود و بازده سهام ایجاد می‌شود.

انصاری، دری و شیرزاد (۱۳۹۲) به بررسی تأثیر محافظه‌کاری بر مدیریت سود مبتنی بر اقلام تعهدی، مدیریت واقعی سود و سطح کلی مدیریت سود پرداختند. نتایج نشان داد میان محافظه‌کاری و مدیریت سود مبتنی بر اقلام تعهدی رابطه‌ای منفی برقرار است و میان محافظه‌کاری و مدیریت واقعی سود رابطه‌ای مشت و وجود دارد.

اسدی و بیات (۱۳۹۳) ارتباط گزارشگری مالی محافظه کارانه با پیش‌بینی سود مدیریت را بررسی کردند. شواهد تجربی نشان داد، بین محافظه کاری با تعداد دفعات پیش‌بینی سود از سوی مدیریت، رابطه منفی و معناداری برقرار است؛ اما بین محافظه کاری با دقت پیش‌بینی، رابطه‌ای وجود ندارد. همچنین در نتایج پژوهش بین محافظه کاری (با استفاده از مدل باسو و معیار MTB) با اعتبار پیش‌بینی سود، رابطه منفی و معناداری مشاهده شد.

بهمنظور دستیابی به اهداف پژوهش و با توجه به مبانی نظری و پیشینه مطرح شده، فرضیه‌های پژوهش به شرح زیر طراحی و تدوین شده است:

فرضیه اول: در شرکت‌هایی با محافظه کاری خیلی کم و سرمایه‌گذاران نهادی اندک، ارقام سود (زیان) از قانون بنفورد تبعیت نمی‌کند.

فرضیه دوم: در شرکت‌هایی با محافظه کاری خیلی کم و سرمایه‌گذاران نهادی زیاد، ارقام سود (زیان) از قانون بنفورد تبعیت نمی‌کند.

فرضیه سوم: در شرکت‌هایی با محافظه کاری کم و سرمایه‌گذاران نهادی اندک، ارقام سود (زیان) از قانون بنفورد تبعیت نمی‌کند.

فرضیه چهارم: در شرکت‌هایی با محافظه کاری کم و سرمایه‌گذاران نهادی زیاد، ارقام سود (زیان) از قانون بنفورد تبعیت نمی‌کند.

فرضیه پنجم: در شرکت‌هایی با محافظه کاری زیاد و سرمایه‌گذاران نهادی اندک، ارقام سود (زیان) از قانون بنفورد تبعیت نمی‌کند.

فرضیه ششم: در شرکت‌هایی با محافظه کاری زیاد و سرمایه‌گذاران نهادی زیاد، ارقام سود (زیان) از قانون بنفورد تبعیت نمی‌کند.

فرضیه هفتم: در شرکت‌هایی با محافظه کاری خیلی زیاد و سرمایه‌گذاران نهادی اندک، ارقام سود (زیان) از قانون بنفورد تبعیت نمی‌کند.

فرضیه هشتم: در شرکت‌هایی با محافظه کاری خیلی زیاد و سرمایه‌گذاران نهادی زیاد، ارقام سود (زیان) از قانون بنفورد تبعیت نمی‌کند.

روش‌شناسی پژوهش

در این پژوهش، داده‌ها به کمک نرم‌افزار رهآورد نوین و بانک اطلاعاتی سازمان بورس اوراق بهادار (کدال) و پایگاه‌های اینترنتی مربوط به بورس گردآوری شدند. پس از جمع‌آوری داده‌های آماری، برای جمع‌بندی و محاسبات، از نرم‌افزار اکسل و برای تجزیه و تحلیل داده‌ها، از نسخه شماره ۷ نرم‌افزار Eviews استفاده شد. جامعه آماری این پژوهش، کلیه شرکت‌های تولیدی پذیرفته شده در

بورس اوراق بهادار تهران را بین سال‌های ۱۳۸۲ تا ۱۳۹۲ دربرمی‌گیرد. بهدلیل در دسترس نبودن اطلاعات مالی کامل شرکت‌ها، گستردن‌گی حجم جامعه آماری و وجود برخی ناهمانگی‌ها میان اعضای جامعه آماری و اینکه در این پژوهش علاوه‌بر قانون بنفورد برای تقسیم‌بندی محافظه کاری، از تحلیل رگرسیون نیز استفاده می‌شود، نمونه بر اساس روش غربال‌گری و با در نظر گرفتن محدودیت‌های زیر انتخاب شد:

۱. سال مالی شرکت منتهی به پایان اسفند باشد؛
 ۲. تمام اطلاعات مربوط به متغیرهای انتخاب شده در این پژوهش، برای سال‌های مدنظر در دسترس باشد؛
 ۳. طی سال‌های پژوهش تغییر فعالیت یا تغییر سال مالی نداده باشد؛
 ۴. بهمنظور همگن شدن نمونه آماری در سال‌های بررسی، قبل از سال ۱۳۸۲ در بورس اوراق بهادار پذیرفته شده باشد.
- برمبانی شرایط یادشده، ۱۰۵ شرکت در بازه زمانی ۱۳۸۲-۱۳۹۲ برای نمونه آماری انتخاب شد.

مدل و متغیرهای پژوهش

به منظور آزمون فرضیه‌های پژوهش، ابتدا لازم است اطلاعات شرکت در دو زمینه جمع‌آوری و طبقه‌بندی شود:

تقسیم‌بندی شرکت‌ها از لحاظ میزان محافظه کاری
 خان و واتس (۲۰۰۹) با تکمیل مدل محافظه کاری باسو (۱۹۹۷) به این نتیجه رسیدند که محافظه کاری با اندازه شرکت، نسبت ارزش بازار به ارزش دفتری حقوق صاحبان سهام و اهرم مالی شرکت، ارتباط دارد. بر این اساس، ضرایب β_2 (معیار بهنگام بودن اخبار خوب) و β_3 (معیار بهنگام بودن اخبار بد نسبت به اخبار خوب) را بسط دادند و هر یک را به صورت تابعی خطی از این سه ویژگی شرکت بیان کردند.

$$G\ Score_{it} = \beta_2 = \mu_0 + \mu_1 Size_{it} + \mu_2 MB_{it} + \mu_3 Leverage_{it} \quad (۲)$$

$$C\ Score_{it} = \beta_3 = \lambda_0 + \lambda_1 Size_{it} + \lambda_2 MB_{it} + \lambda_3 Leverage_{it} \quad (۳)$$

در این رابطه‌ها، $Size_{it}$ اندازه شرکت که از طریق لگاریتم طبیعی ارزش بازار حقوق صاحبان سهام شرکت در پایان سال محاسبه می‌شود؛ MB_{it} ارزش بازار حقوق صاحبان سهام به ارزش

دفتری حقوق صاحبان سهام که در پایان هر سال مالی محاسبه می‌شود؛ $Leverage_{it}$ نسبت بدھی که از تقسیم مجموع بدھی‌ها بر ارزش بازار حقوق صاحبان سهام شرکت به دست می‌آید. در پژوهش حاضر به منظور اندازه‌گیری محافظه‌کاری شرکت‌ها از مدل خان و واتس (۲۰۰۹) (رابطه ۴) و برای بررسی این مدل، از تحلیل رگرسیون در سطح سال - شرکت استفاده شد.

$$\begin{aligned} X_{it} = & \beta_0 + \beta_1 D_{it} + (\mu_0 + \mu_1 Size_{it} + \mu_2 MB_{it} + \mu_3 Leverage_{it}) R_{it} \\ & + (\lambda_0 + \lambda_1 Size_{it} + \lambda_2 MB_{it} + \lambda_3 Leverage_{it}) D_{it} R_{it} \\ & + \beta_4 Size_{it} + \beta_5 MB_{it} + \beta_6 Leverage_{it} + \beta_7 D_{it} Size_{it} \\ & + \beta_8 D_{it} MB_{it} + \beta_9 D_{it} Leverage_{it} + \varepsilon_{it} \end{aligned} \quad (4)$$

: میزان محافظه‌کاری هر شرکت را نشان می‌دهد که از طریق ضرایب بدست‌آمده از رابطه ۴ و جای گذاری ضرایب در رابطه ۲ محاسبه می‌شود و پس از محاسبه آن برای هر شرکت، شرکت‌ها بر اساس میزان محافظه‌کاری در چهار گروه و با توجه به سطح میانگین (از میزان محافظه‌کاری خیلی کم تا خیلی زیاد) گروه‌بندی می‌شوند.

گروه‌بندی از لحاظ میزان حضور سرمایه‌گذاران نهادی

مالکیت سرمایه‌گذاران نهادی، در برگیرنده تعداد سهام عادی شرکت است که در اختیار سرمایه‌گذاران بزرگی چون بانک‌ها، مؤسسه‌های سرمایه‌گذاری، شرکت‌های بیمه یا سایر شرکت‌های تجاری قرار دارد. برای محاسبه درصد مالکیت سرمایه‌گذاران نهادی در هر شرکت، تعداد سهام سرمایه‌گذاران نهادی بر کل تعداد سهام عادی شرکت در ابتدای دوره تقسیم می‌شود. شرکت‌هایی که بیش از ۱۰ درصد سهامشان در اختیار سرمایه‌گذاران نهادی قرار دارد، شرکت‌هایی با سطح بالای سرمایه‌گذار نهادی محسوب شده و باقی شرکت‌ها سطح پایین در نظر گرفته می‌شوند. با توجه به گروه‌بندی‌های صورت گرفته، شرکت‌ها در هشت گروه مختلف (۴ سطح محافظه‌کاری در ۲ سطح سرمایه‌گذاری) طبقه‌بندی شدند.

تعیین انجام مدیریت سود با استفاده از قانون بنفورود

به منظور بررسی اینکه در شرکت‌ها مدیریت و دستکاری سود انجام می‌پذیرد یا خیر، متفاوت از روش‌های معمول سایر پژوهشگران، از شیوه‌ای به نام قانون بنفورود استفاده می‌شود. از آنجا که سرمایه‌گذاران بیشتر به رقم اول سود توجه می‌کنند، دستکاری در اولین رقم سمت چپ سود مدنظر قرار می‌گیرد. به همین منظور، ابتدا به کمک رابطه ۵ (هیل، ۱۹۹۵)، احتمال درصد فراوانی مورد انتظار هر یک از ارقام ۰ تا ۹ در جایگاه‌های اول سود محاسبه می‌شود.

$$p\{d_1, \dots, d_k\} = \log_{10} \left(1 + \left(\sum_{i=1}^k d_i 10^{k-j} \right) \right) \quad \text{رابطه (5)}$$

$d_1 = 1, 2, 3, \dots, 9 \quad d_i = 1, 2, \dots, 9 \quad j = 1, 2, 3, \dots, k$

حال باید بررسی شود که آیا توزیع های واقعی ارقام با توزیع مورد انتظار (بنفورد) تفاوت دارد و آیا این تفاوت معنادار است؟ به بیان دیگر، اگر عدد سود شرکت از قانون بنفورد تبعیت نکند و بالهمیت باشد، نشان دهنده دستکاری سود توسط مدیریت شرکت است. برای بررسی معنادار بودن (بالهمیت بودن) تفاوت فراوانی واقعی و مورد انتظار برای هر یک از اعداد صفر تا ۹، از آماره Z استاندارد استفاده می شود که از رابطه ۶ بدست می آید.

$$Z = \frac{p_0 - np_e}{\sqrt{np_e(1-p_e)}} \quad \text{رابطه (6)}$$

p_0 درصد فراوانی واقعی رقم اول سود؛ p_e درصد فراوانی مورد انتظار رقم اول طبق قانون بنفورد؛ n تعداد کل مشاهدات.

اعداد ۰ تا ۹ در سه گروه ۰ تا ۲، ۳ تا ۶ و ۷ تا ۹ تقسیم بندی می شوند و سپس درصد فراوانی مورد انتظار هر یک از این گروهها در رقم اول با استفاده از فرمول هیل (۱۹۹۵) بدست می آید. برای محاسبه درصد فراوانی واقعی ارقام سود، ابتدا سود شرکت ها در صفحه گسترده اکسل مرتب می شود؛ سپس با جدا کردن رقم اول آن از طریق تابع Mid؛ درصد فراوانی هر یک از ارقام ۰ تا ۹ محاسبه می شود. اگر مقدار بدست آمده بیشتر از میزان Z در نقطه بحرانی باشد، فرضیه H رد می شود؛ به این معنا که سود گزارشی شرکت ها از قانون بنفورد تبعیت نمی کند، به بیان دیگر، دستکاری یا همان مدیریت سود صورت پذیرفته است.

همچنین برای بررسی معنادار بودن تفاوت فراوانی های واقعی بدست آمده نسبت به فراوانی های مورد انتظار، به طور کلی از آماره خی دو (کای مربع) به صورت زیر استفاده می شود:

$$\chi^2 = \sum_{i=0}^9 \frac{|p_0 - np_e|^2}{np_e} \quad \text{رابطه (7)}$$

مراحل این آزمون برای هر هشت گروه به اجرا درمی آید و مشخص می شود که در کدام گروه از این شرکت ها مدیریت سود صورت می پذیرد.

یافته‌های پژوهش

آمار توصیفی

در جدول ۱ آمار توصیفی متغیرهای پژوهش درج شده است

جدول ۱. آمار توصیفی متغیرهای پژوهش

نام متغیر	متغیر	میانگین	بیشترین	کمترین	انحراف معیار
سود خالص قبل از مالیات	X	۱۱/۰۰	۱۵/۸۹	۲/۴۸	۱/۷۶
بازدۀ سهام	R	۳۱/۷	۸۲۰/۱۶	-۷۹/۵۲	۸۰/۹۹
اثر تعاملی اهرم مالی و جهت بازدۀ	DLeverage	۰/۷۴۳	۳۷/۴۳	۰	۲/۰۵۹
اثر تعاملی ارزش بازار به ارزش دفتری و جهت بازدۀ	DMB	۱/۵۱۱	۱۰۴/۰۵	۰	۵/۵۳
اثر تعاملی مقدار و جهت بازدۀ	DR	۱/۴۲	۸۲۰/۱۶	-۷۹/۵۲	۳۹/۲۸
اثر تعاملی اندازه و جهت بازدۀ	DSIZE	۴/۷۱	۱۷/۱۴	۰	۶/۲۱
اهرم مالی	Leverage	۱/۷۵	۳۷/۴۳	۰/۰۱۲	۲/۹۷
ارزش بازار به ارزش دفتری	MB	۴/۱۴	۱۰۴/۰۵	۰/۰۸۴	۷/۲۸
اندازه	Size	۱۲/۸۵	۱۷/۴۶	۹/۰۵	۱/۵۳
اثر تعاملی مقدار و جهت بازدۀ با ارزش بازار به ارزش دفتری	DRMB	۲۹/۱۴	۸۸۸۰/۳	-۱۰۶۵	۳۷۸/۶۶
اثر تعاملی مقدار و جهت بازدۀ با اندازه	DRize	۲۲/۴۸	۱۱۱۷۰	-۹۷۳/۲	۵۲۳/۷
اثر تعاملی مقدار و جهت بازدۀ با اهرم مالی	DRLeverage	-۱۰/۱	۴۵۱/۳۴	-۱۳۱۶	۷۰/۱
اثر تعاملی اندازه و مقدار بازدۀ	RSize	۴۳۰/۱	۱۲۹۷۴	-۹۷۳	-۱۱۲۷
اثر تعاملی ارزش بازار به ارزش دفتری و مقدار بازدۀ	RMB	۲۴۱/۴	۱۹۹۶۱	-۱۰۶۵	۱۱۳۶
اثر تعاملی اهرم مالی و مقدار بازدۀ	RLeverage	۱۵/۳۶	۱۴۲۶	۱۵۵۶/۳	۱۴۸/۶۳

آمار استنباطی

پیش از برآورد رابطه^۴، ابتدا باید اثرهای مکانی و ثابت یا تصادفی بودن مدل در سطح خطای^۵ درصد بررسی شود. نتایج برآش مدل^۴ در جدول ۲ آمده است.

جدول ۲. نتایج برآزش مدل ۴

متغیر مستقل	ضریب beta	t آماره	مقدار احتمال
عرض از مبدأ	۱/۹۱۶	۳/۴۴	.۰/۰۰۶
بازده سهام	.۰/۰۷۷	۲/۳۲	.۰/۰۲
اثر تعاملی اندازه و مقدار بازده	-.۰/۰۰۰۵	-۲/۳۵۸	.۰/۰۱۸۶
اثر تعاملی ارزش بازار به ارزش دفتری و مقدار بازده	.۶/۹۷	۱/۵۴۱	.۰/۱۲۳
اثر تعاملی اهرم مالی و مقدار بازده	.۰/۰۰۰۷	۲/۹۴۴	.۰/۰۰۳
اثر تعاملی مقدار و جهت بازده	.۰/۰۱۴	۱/۲۷۹	.۰/۲
اثر تعاملی مقدار و جهت بازده با اندازه	-.۰/۰۰۰۹۱۸	-۱/۲۶۲	.۰/۰۲۰۷
اثر تعاملی مقدار و جهت بازده با ارزش بازار به ارزش دفتری	.۰/۰۰۰۱۴۳	۱/۲۳۴	.۰/۰۲۱۷
اثر تعاملی مقدار و جهت بازده با اهرم مالی	-.۰/۰۰۰۴۴۷	-۰/۴۸۷	.۰/۰۶۲۵
اندازه	.۰/۷۱۷	۱۶/۷۳۶	.۰/۰۰۰
ارزش بازار به ارزش دفتری	-.۰/۰۰۵۲	-۷/۴۹۴	.۰/۰۰۰
اهرم مالی	-.۰/۰۰۳۱	-۱/۸۶۸	.۰/۰۶۲
اثر تعاملی اندازه و جهت بازده	-.۰/۰۰۶	-۰/۱۶۱	.۰/۰۸۷
اثر تعاملی ارزش بازار به ارزش دفتری و جهت بازده	.۰/۰۲۱	۲/۴۱	.۰/۰۱۶
اثر تعاملی اهرم مالی و جهت بازده	.۰/۰۰۰۳	.۰/۶۶۳	.۰/۰۵۷
ضریب تعیین	.۰/۸۴۳	ضریب تعیین تعديل شده	.۰/۰۸۴۲
F آماره	۴۲/۴۵۹	F احتمال	.۰/۰۰۰
آزمون F لیمر (چاو)	.۳/۸۴	آزمون هاسمن	.۹۴/۱۴
سطح معناداری	.۰/۰۰۰	سطح معناداری	.۰/۰۰۰

بر اساس جدول ۲ و با توجه به اینکه سطح معناداری آماره اف. لیمر برابر $0/000$ و کمتر از ۵ درصد است، وجود اثرهای مکانی تأیید می‌شود، اما با توجه به سطح معناداری آماره هاسمن ($0/000$) که کمتر از ۵ درصد است، وجود اثرهای تصادفی مکانی تأیید نمی‌شود. بنابراین مدل رگرسیون به صورت مکانی ثابت در نظر گرفته می‌شود.

با جای گذاری ضرایب به دست آمده از جدول ۲ در رابطه (CScore)، میزان محافظه‌کاری شرکت‌ها به دست می‌آید و شرکت‌ها بر اساس مقادیر CScore چارک‌بندی می‌شوند.

جدول ۳. محدوده محافظه‌کاری در هر چارک

شماره چارک	تعداد نمونه	میزان محافظه‌کاری	چارک
۱	۲۸۹	خیلی پایین	$CScore < -0/0019$
۲	۲۸۹	پایین	$-0/0019 \leq CScore < 0/0068$
۳	۲۸۹	بالا	$0/0015 \leq CScore < 0/0068$
۴	۲۸۸	خیلی بالا	$CScore \geq 0/0015$

نتایج آزمون فرضیه‌ها

با توجه به آنچه بیان شد، به منظور بررسی و آزمون فرضیه‌ها، شرکت‌ها به هشت گروه تقسیم شدند (جدول ۴). برای بررسی تبعیت رقم اول سود شرکت‌ها از قانون بنفورد، برای هر گروه آزمون‌های Z و کایدو اجرا می‌شود.

جدول ۴. تقسیم‌بندی شرکت‌ها بر اساس میزان محافظه‌کاری و سرمایه‌گذاران نهادی

فرضیه	تعداد مشاهدات	میزان محافظه‌کاری	میزان سرمایه‌گذار نهادی	چارک
۱	۳۴	خیلی پایین	پایین	
۲	۲۵۵	خیلی پایین	بالا	
۳	۴۰	پایین	پایین	
۴	۲۴۹	پایین	بالا	
۵	۷۶	بالا	پایین	
۶	۲۱۳	بالا	بالا	
۷	۷۷	خیلی بالا	پایین	
۸	۲۱۱	خیلی بالا	بالا	

جدول ۵. مدیریت سود در شرکت‌های با محافظه کاری خیلی پایین و سرمایه‌گذاران نهادی پایین

۹-۰	۹-۷	۶-۳	۲-۰	رقم اول
۳۴	۵	۹	۲۰	تعداد ارقام مشاهده شده
۱۰۰	۱۴/۷۰۶	۲۶/۴۷۱	۵۸/۸۲۳	فراوانی ارقام مشاهده شده
۱۰۰	۱۵/۴۹	۳۶/۷۹۸	۴۷/۷۱۲	فراوانی پیش‌بینی شده به‌وسیله بنفورد
۰/۱۲۷	۱/۳۶۳	۱/۳۱۵		آماره Z
۳/۶۰۵		رد		رد یا تأیید (آمار کای دو)

با توجه به نتایج جدول ۵، آماره Z به دست آمده برای هر سه گروه از اعداد ۰ تا ۹، کمتر از مقدار بحرانی آن در سطح خطای ۵ درصد (۱/۶۴) است. برای بررسی کلی معناداری بودن تفاوت‌ها، باید آماره کای دو محاسبه شود که مقدار به دست آمده (۳/۶۰۵) نشان می‌دهد به طور کلی این تفاوت‌ها معنادار نیست؛ در نتیجه می‌توان گفت تفاوت معناداری بین فراوانی رقم اول سود مشاهده شده و فراوانی پیش‌بینی شده به‌وسیله قانون بنفورد وجود ندارد. به بیان دیگر، رقم سود شرکت‌های موجود در نمونه، از قانون بنفورد تبعیت می‌کنند. تبعیت از قانون بنفورد بدین معناست که در این گروه از شرکت‌ها مدیریت سود انجام نمی‌گیرد و فرضیه اول پژوهش رد می‌شود.

با توجه به نتایج جدول ۶، آماره Z برای گروه اول اعداد بیشتر از مقدار بحرانی آن در سطح خطای ۵ درصد (۱/۶۴) و آماره کای دو برابر با ۶/۳۴۵ است؛ از این رو تفاوت معناداری بین فراوانی رقم اول سود وجود دارد و فراوانی پیش‌بینی شده از طریق قانون بنفورد مشاهده می‌شود. به بیان دیگر، رقم سود شرکت‌های نمونه از قانون بنفورد تبعیت نمی‌کنند. تبعیت نکردن از قانون بنفورد بدین معناست که در این گروه از شرکت‌ها مدیریت سود وجود دارد و در نتیجه فرضیه دوم پژوهش تأیید می‌شود.

جدول ۶. مدیریت سود در شرکت‌های با محافظه کاری خیلی پایین و سرمایه‌گذاران نهادی بالا

۹-۰	۹-۷	۶-۳	۲-۰	رقم اول
۲۵۵	۳۵	۸۵	۱۳۵	تعداد ارقام مشاهده شده
۱۰۰	۱۳/۷۲۵	۳۳/۳۳۴	۵۲/۹۴۱	فراوانی ارقام مشاهده شده
۱۰۰	۱۵/۴۹	۳۶/۷۹۸	۴۷/۷۱۲	فراوانی پیش‌بینی شده به‌وسیله بنفورد
۰/۸۱۸	۱/۳۷۳	۱/۸۷۲		آماره Z
۶/۳۴۵		تأیید		رد یا تأیید (آمار کای دو)

جدول ۷. مدیریت سود در شرکت‌های با محافظه‌کاری پایین و سرمایه‌گذاران نهادی پایین

۹-۰	۹-۷	۶-۳	۲-۰	رقم اول
۴۰	۱۰	۱۱	۱۹	تعداد ارقام مشاهده شده
۱۰۰	۲۵	۲۷/۵	۴۷/۵	فراوانی ارقام مشاهده شده
۱۰۰	۱۵/۴۹	۳۶/۷۹۸	۴۷/۷۱۲	فراوانی پیش‌بینی شده به وسیله بنفور
۱/۳۸۷	۱/۳۱۵	۰/۰۲۵		آماره Z
۳/۶۵۵	رد			رد یا تأیید (آمار کای دو)

با توجه به نتایج جدول ۷، آماره Z به دست آمده برای هر سه گروه از اعداد ۰ تا ۹، کمتر از مقدار بحرانی آن در سطح خطای ۵ درصد (۱/۶۴) است. نتایج آماره کای دو نیز نشان می‌دهد به طور کلی این تفاوت‌ها معنادار نیست. در نتیجه تفاوت معناداری بین فراوانی رقم اول سود مشاهده شده و فراوانی پیش‌بینی شده به وسیله قانون بنفور وجود ندارد؛ به بیان دیگر، رقم سود شرکت‌های موجود در نمونه از قانون بنفور تبعیت می‌کنند. از این رو در این گروه از شرکت‌ها مدیریت سود انجام نمی‌گیرد و فرضیه سوم پژوهش رد می‌شود.

با توجه به نتایج جدول ۸، آماره Z به دست آمده برای گروه اول و دوم اعداد، بیشتر از مقدار بحرانی آن در سطح خطای ۵ درصد (۱/۶۴) است. نتایج آماره کای دو نیز نشان می‌دهد به طور کلی این تفاوت‌ها معنادار است. در نتیجه تفاوت معناداری بین فراوانی رقم اول سود مشاهده شده و فراوانی پیش‌بینی شده به وسیله قانون بنفور وجود دارد؛ به بیان دیگر، رقم سود شرکت‌های موجود در نمونه از قانون بنفور تبعیت نمی‌کنند. از این رو در این گروه از شرکت‌ها مدیریت سود انجام می‌گیرد و فرضیه چهارم پژوهش تأیید می‌شود.

جدول ۸. مدیریت سود در شرکت‌های با محافظه‌کاری پایین و سرمایه‌گذاران نهادی بالا

۹-۰	۹-۷	۶-۳	۲-۰	رقم اول
۲۴۹	۴۰	۶۴	۱۴۵	تعداد ارقام مشاهده شده
۱۰۰	۱۶/۰۶۴	۲۵/۷۰۳	۵۸/۲۳۳	فراوانی ارقام مشاهده شده
۱۰۰	۱۵/۴۹	۳۶/۷۹۸	۴۷/۷۱۲	فراوانی پیش‌بینی شده به وسیله بنفور
۰/۲۴۶	۴/۰۰۶	۳/۳۶۶		آماره Z
۲۷/۴۳۸	تأیید			رد یا تأیید (آمار کای دو)

از زیبایی مدیریت سود در سطوح مختلف محافظه کاری و ... ۲۲۹

جدول ۹. مدیریت سود در شرکت‌های با محافظه کاری بالا و سرمایه‌گذاران نهادی پایین

رقم اول	۲-۰	۶-۳	۹-۷	۹-۰
تعداد ارقام مشاهده شده	۳۱	۳۴	۱۱	۷۶
فراوانی ارقام مشاهده شده	۴۰/۷۸۹	۴۴/۷۳۷	۱۴/۴۷۴	۱۰۰
فراوانی پیش‌بینی شده بهوسیله بنفورد	۴۷/۷۱۲	۳۶/۷۹۸	۱۵/۴۹	۱۰۰
آماره Z	۱/۲۲۷	۱/۳۹۱	۰/۲۵	۴/۳۵۰
رد یا تأیید (آمار کای دو)	رد			

با توجه به نتایج جدول ۹، آماره Z به دست‌آمده برای هر سه گروه از اعداد ۰ تا ۹ کمتر از مقدار بحرانی آن در سطح خطای ۵ درصد (۱/۶۴) است. نتایج آماره کای دو نیز نشان می‌دهد به طور کلی این تفاوت‌ها معنادار نیست. در نتیجه تفاوت معناداری بین فراوانی رقم اول سود مشاهده شده و فراوانی پیش‌بینی شده بهوسیله قانون بنفورد وجود ندارد؛ به بیان دیگر، رقم سود شرکت‌های موجود در نمونه از قانون بنفورد تبعیت می‌کنند. از این رو در این گروه از شرکت‌ها مدیریت سود انجام نمی‌گیرد و فرضیه پنجم پژوهش رد می‌شود.

با توجه به نتایج جدول ۱۰، آماره Z به دست‌آمده برای گروه اول و دوم اعداد بیشتر از مقدار بحرانی آن در سطح خطای ۵ درصد (۱/۶۴) است. نتایج آماره کای دو نیز نشان می‌دهد به طور کلی این تفاوت‌ها معنادار است. در نتیجه تفاوت معناداری بین فراوانی رقم اول سود مشاهده شده و فراوانی پیش‌بینی شده بهوسیله قانون بنفورد وجود دارد؛ به بیان دیگر رقم سود شرکت‌های موجود در نمونه از قانون بنفورد تبعیت نمی‌کنند. از این رو در این گروه از شرکت‌ها مدیریت سود انجام می‌شود و فرضیه ششم پژوهش به تأیید می‌رسد.

جدول ۱۰. مدیریت سود در شرکت‌های با محافظه کاری بالا و سرمایه‌گذاران نهادی بالا

رقم اول	۲-۰	۶-۳	۹-۷	۹-۰
تعداد ارقام مشاهده شده	۷۱	۱۰۹	۳۳	۲۱۳
فراوانی ارقام مشاهده شده	۳۳/۳۳۳	۵۱/۱۷۴	۱۵/۴۹۳	۱۰۰
فراوانی پیش‌بینی شده بهوسیله بنفورد	۴۷/۷۱۲	۳۶/۷۹۸	۱۵/۴۹	۱۰۰
آماره Z	۴/۴۵۱	۴/۱۹۷	*	۳۷/۴۲۷
رد یا تأیید (آمار کای دو)	تأیید			

جدول ۱۱. مدیریت سود در شرکت‌های با محافظه کاری خیلی بالا و سرمایه‌گذاران نهادی پایین

رقم اول	۲-۰	۶-۳	۹-۷	۹-۰
تعداد ارقام مشاهده شده	۳۸	۲۲	۲۸	۸۸
فراوانی ارقام مشاهده شده	۴۹/۳۵۱	۲۸/۵۷۱	۲۲/۷۸	۱۰۰
فراوانی پیش‌بینی شده بهوسیله بنفورد	۴۷/۷۱۲	۳۶/۷۹۸	۱۵/۴۹	۱۰۰
آماره Z	۰/۲۸۶	۱/۵۹۷	۱/۳۹۲	۴/۵۷۰
رد یا تأیید (آمار کای دو)	رد			

با توجه به نتایج جدول ۱۱، آماره Z به دست آمده برای هر سه گروه از اعداد ۰ تا ۹ کمتر از مقدار بحرانی آن در سطح خطای ۵ درصد است. نتایج آماره کای دو نیز نشان می‌دهد تفاوت معناداری بین فراوانی رقم اول سود مشاهده شده و فراوانی پیش‌بینی شده بهوسیله قانون بنفورد وجود ندارد؛ به بیان دیگر رقم سود شرکت‌های موجود در نمونه از قانون بنفورد تبعیت می‌کنند. از این رو در این گروه از شرکت‌ها مدیریت سود انجام نمی‌گیرد و در نتیجه فرضیه هفتم پژوهش رد می‌شود.

جدول ۱۲. مدیریت سود در شرکت‌های با محافظه کاری خیلی بالا و سرمایه‌گذاران نهادی بالا

رقم اول	۲-۰	۶-۳	۹-۷	۹-۰
تعداد ارقام مشاهده شده	۱۲۰	۶۳	۲۸	۲۱۱
فراوانی ارقام مشاهده شده	۵۶/۸۷۲	۲۹/۸۵۸	۱۳/۲۷	۱۰۰
فراوانی پیش‌بینی شده بهوسیله بنفورد	۴۷/۷۱۲	۳۶/۷۹۸	۱۵/۴۹	۱۰۰
آماره Z	۲/۶۸۶	۲/۲۰۲	۰/۹۴۹	۱۲/۹۶۳
رد یا تأیید (آمار کای دو)	تأیید			

با توجه به نتایج جدول ۱۲، آماره Z به دست آمده برای گروه اول و دوم اعداد بیشتر از مقدار بحرانی آن در سطح خطای ۵ درصد (۱/۶۴) است. نتایج آماره کای دو نیز نشان می‌دهد تفاوت معناداری بین فراوانی رقم اول سود مشاهده شده و فراوانی پیش‌بینی شده بهوسیله قانون بنفورد وجود دارد؛ به بیان دیگر، رقم سود شرکت‌های موجود در نمونه از قانون بنفورد تبعیت نمی‌کنند. از این رو می‌توان گفت در این گروه از شرکت‌ها مدیریت سود انجام می‌شود و فرضیه هشتم پژوهش به تأیید می‌رسد.

نتیجه‌گیری و پیشنهادها

با توجه به رد فرضیه‌های اول، سوم، پنجم و هفتم پژوهش که در آن به بررسی رابطه بین سطوح مختلف محافظه کاری و سرمایه‌گذاران نهادی پایین پرداخته شد و تأیید فرضیه‌های پژوهش در سطح اطمینان ۹۵ درصد، می‌توان گفت با افزایش سرمایه‌گذاران نهادی، مدیریت سود شکل می‌گیرد. بسیاری از دانشمندان معتقدند که سرمایه‌گذاران نهادی بهدلیل تخصص زیاد در این زمینه و در اختیار داشتن مالکیت شایان توجهی از سهام شرکت‌ها، می‌توانند نفوذ چشمگیری در شرکت‌ها داشته باشند و به‌تبع آن مانع از مدیریت سود شوند. عواملی مانند تجربه ناکافی سرمایه‌گذاران نهادی در بازار ایران، افق کوتاه‌مدت سرمایه‌گذاران نهادی، تبادل‌های سیاست‌مدارانه بین سرمایه‌گذاران نهادی و مدیریت و انگیزه‌های زیاد دستکاری سود توسط مدیران، می‌تواند علت تفاوت نتایج پژوهش حاضر با اغلب پژوهش‌های مشابه خارجی باشد (پوند، ۱۹۸۸).

در خصوص محافظه کاری نیز می‌توان گفت، بررسی همزمان دو معیار محافظه کاری و سرمایه‌گذاران نهادی و طبقه‌بندی شرکت‌ها بر این اساس، از عواملی است که احتمالاً سبب شده سطوح مختلف محافظه کاری در مدیریت سود توسط شرکت‌ها تأثیر بسزایی نداشته باشد و یافته‌هایی مغایر با اغلب پژوهش‌های صورت گرفته در این زمینه حاصل شود. شاید اگر هر یک از این متغیرها جداگانه بررسی می‌شد، نتایج متفاوتی به دست می‌آمد. نتایج پژوهش حاضر مشابه نتایج کردبار و رساییان (۲۰۱۰) است، اما با یافته‌های فنی و همکاران (۲۰۱۴)، سوزان و همکاران (۲۰۱۲)، فاروق و جی (۲۰۱۲) و انصاری و همکاران (۱۳۹۲) همخوانی ندارد.

References

- Ansari, A., Dorri, M. & Shirzad, A. (2013). The effect of conservatism over the accrual based, real and aggregate earnings management in the companies listed in Tehran Stock Exchange (TSE). *Management Accounting*, 6 (19): 61-78. (in Persian)
- Asadi, Gh.H. & Bayat, M. (2014). The impact of conservatism on management earnings forecasts. *The Iranian Accounting and Auditing Review*, 21 (1): 19-38. (in Persian)
- Basu, S. (1997). The conservatism principle and the asymmetric timeliness of earnings. *Journal of Accounting and Economics*, 24 (1): 3-37.
- Black, B.S. & Coffee, J.C. (1994). Hail Britannia? Institutional investor behavior under limited regulation. *Michigan Law Review*, 92: 1997-2087.

- Bushee, B.J. (1998). The Influence of Institutional Investors on Myopic R&D Investment Behavior. *Accounting Review*, 73 (3): 305–333.
- Chen, Q., Hemmer, T. & Zhang, Y. (2007). On the relation between conservatism in accounting standards and incentives for earnings management. *Journal of Accounting Research*, 45(3): 541-565.
- Chi, W., Liu, C. & Wang T. (2009). What affects accounting conservatism: A corporate governance perspective? *Journal of Contemporary Accounting & Economics*, 5(1): 47–59.
- Durtschi, C., Hillison, W. & Pacini, C. (2004). The effective use of benford's law to assist in detecting fraud in accounting data. *Journal of Forensic Accounting*, 5 (1): 17-34.
- Farooq, O., Jai, H.E. (2012). Ownership structure and earnings management: evidence from the Casablanca stock exchange. *International Research Journal of Finance and Economics*, 84 (1): 95–105.
- Fengyi, L., Chung, W., Tzu, Y. & Jheng, C. (2014). The relation among accounting conservatism, institutional investors and earnings manipulation. *Economic Modelling*, 37(3): 164–174
- García Lara, J.M., Osma, B. G. & Penalva, F. (2012). *Accounting conservatism and the limits to earnings management*. Available in: <http://ssrn.com/abstract>.
- Ghaemi, M.H., Kiani, A. & Taghizadeh, M. (2014). Conditional conservatism in financial reporting. *The Iranian Accounting and Auditing Review*, 21 (4): 471-484. (*in Persian*)
- Golarzi, GH. & Zangouri, S. (2013). The relationship between earnings quality and stock return, intermediation of institutional ownership in enlisted companies in Tehran Stock Exchange. *The Iranian Accounting and Auditing Review*, 20 (2): 65-86. (*in Persian*)
- Henselmann, K., Scherr, E. & Ditter, D. (2013). Applying benford's law to individual financial reports: an empirical investigation on the basis of SEC XBRL filings. *Working Papers in Accounting Valuation Auditing*, Available in: <http://econstor.eu/bitstream/10419/88418/1/773918388.pdf>.
- Hermalin, B.E. & Weisbach, M.S. (2012). Information disclosure and corporate governance. *Journal of Finance*, 67(1): 195-233.
- Hill, T.P. (1995). A Statistical Derivation of the Significant Digit Law. *Statistical Science*, 10(4): 354-363.

- Jordan, C.E. & Clark, S. J. (2011). Detecting cosmetic earnings management using Benford's law. *The CPA Journal*, 81(2): 32.
- Khan, M. & Watts, R.L. (2009). Estimation and empirical properties of a firm-year measure of accounting conservatism. *Journal of Accounting and Economics*, 48 (2): 132–150.
- Khodamipour, A., Dorri Sedeh, M. & Pouresmaily, A. (2015). The effect of managerial overconfidence on the conservatism with respect to the role of external monitoring. *The Iranian Accounting and Auditing Review*, 22 (2): 183-202. (*in Persian*)
- Kordestani, Gh. & Tatli, R. (2014). Identification the Efficient and Opportunistic Earnings Management Approaches in the Earnings Quality Levels. *The Iranian Accounting and Auditing Review*, 21 (3): 293-312. (*in Persian*)
- Kordtabar, H. & Rasaeian, A. (2010). A survey on the relationship between earnings management based on total discretionary accruals and some mechanisms of corporate governance in companies listed in Tehran Stock Exchange. *Quarterly Financial Accounting*, 2 (6): 50-72. (*in Persian*)
- Lin, F., Wu, C.M., Fang, T.Y. & Wun, G.C. (2014). The relation among accounting conservatism, institutional investors and earnings manipulation. *Economic Modeling*, 37: 164–174.
- McNichols, M.F. & Stubben, S.R. (2008). Does earnings management affect firms' investment decisions? *The Accounting Review*, 83(6): 1571-1603.
- Mohammadi, H., Salehirad, M. & Hajizadeh, S. (2011). Detecting cosmetic earnings management using Benford's law. *Journal of Audit Science*, 11 (45): 51-67. (*in Persian*)
- Nigrini, M. & Miller, S. (2009). Data diagnostics using second-order tests of Benford's law. *Auditing: a Journal of Practice and Theory*, 28 (2): 305–324.
- Porter, M. E. (1992). Capital choices: changing the way America invests in industry. *Journal of Applied Corporate Finance*, 5 (2): 4–16.
- Pound, J. (1988). Proxy contests and the efficiency of shareholder oversight. *Journal of Financial Economics*, 20: 65-237.
- Suzan, A., Al-Badaiah, J. & Serdaneh, J.A. (2012). The level of conservatism in accounting policies and its effect on earnings management. *International Journal of Economics and Finance*, 4 (6): 78–85.
- Velury, U. & Jenkins, D.S. (2006). Institutional ownership and the quality of earnings. *Journal of Business Research*, 59 (9): 1043-1051.

- Watts, R.L. (2003). Conservatism in accounting, Part I: Explanations and implications. *Accounting Horizons*, 17 (3): 207-221.
- Zouari, A. & Rebai, I. (2009). Institutional ownership differences and earnings management: a neural networks approach. *International Research Journal of Finance and Economics*, 34: 42-55.

Archive of SID